

INHOUD - SISÄLTÖ

Van het bestuur	1
Johtokunnalta	2
Suomalaisten naisten päivät 11-12.3.2000	3
Finse vrouwen dagen 11 / 12 maart 2000	4
Suomalaisnaiset Alankomaissa. Onnellisia? Henkinen hyvinvointi II	6
Finse vrouwen in Nederland. Gelukkig? II	8
Mijn ontmoeting met Finland	10
Hiihtoharrastusta Hollannissa	12
Op de ski's in Nederland	14
Finse evenementen – Suomalaistapahtumat	16
Pikkujoulu 18. Joulukuuta 1999	18
Pikkujoulu (klein kerstfeest) op 18-12-1999	18
Fins onafhankelijkheidsfeest, 11 december 1999	19
Suomen itsenäisyyspäivä. 11. joulukuuta 1999	20
Kokemuksia vaihto-opiskelusta Alankomaissa	22
Ervaringen van een Finse studente in Nederland	23
Uit de media / Mediakatsaus	25
Mededelingen - Tiedotuksia	26
Tärkeitä osoitteita - Belangrijke adressen	31
Colofon	32

AVIISI Jaargang 9 (2000) nr. 1 (januari)
AVIISI Vuosikerta 9 (2000) nr. 1 (tammikuu)

ISSN 1566-8452

Dit is een uitgave van de Vereniging Nederland-Finland.
Tämä on Alankomaat-Suomi Yhdistyksen julkaisu.

Beste Aviisi-lezer,

Het is toch allemaal meegevallen - de millenniumwisseling. Geen grote rampen, geen waterproblemen, geen elektriciteitsstoringen... Alles werkt en we kunnen met een gerust hart dit nieuwe millennium ingaan. Het zal alleen even wennen zijn om het jaartal 2000 te schrijven.

Afgelopen jaar was weer een evenementrijk jaar voor onze Vereniging. U heeft hierover uitgebreid in Aviisi kunnen lezen, dus wil ik hierbij alleen nog een paar van onze laatste evenementen noemen. Het traditionele onafhankelijkheidsfeest in Capelle a/d IJssel op 11 december was een druk bezocht feest, waar veel mensen oude bekende tegenkwamen en er een gezellige avond van maakten. Op 18 december werd er voor het eerst een echte "pikkujoulu" georganiseerd in samenwerking met de Finse Zeemanskerk en de Suomi-koulu. Deze evenementen voor kinderen en "volwassen kinderen" zouden wij graag ook in de komende jaren willen voortzetten.

Voor het jaar 2000 heeft het bestuur van de Vereniging ook veel leuks in petto. Naast de traditionele evenementen zijn er ook wat nieuwe ideeën waarover u binnenkort meer kunt lezen. Wij hopen veel van onze lezers tijdens deze evenementen te ontmoeten.

Het eerste voorzitterschap van de EU door Finland is uitstekend verlopen. De Top van Helsinki werd in de Nederlandse media gedenkwaardig genoemd. Meteen na het voorzitterschap begon de campagne voor de presidentsverkiezingen. De nieuwe president begint zijn/haar 6-jarige periode op 1 maart a.s. Het is interessant om te zien, wie president Ahtisaari gaat opvolgen.

Dit jaar is Helsinki één van de 9 culturele hoofdsteden in Europa en viert zelf in juni haar 450ste verjaardag. Er worden heel veel verschillende evenementen in Helsinki georganiseerd in het kader van "Helsinki 2000" - zeker de moeite waard om te bezoeken als u de vakantie in Finland doorbrengt.

Namens het hele bestuur wens ik alle lezers van Aviisi een heel gelukkig en gezond jaar 2000.

Auli Snickers-Malinen

Hyvä Aviisin lukija,

Uusi vuosituhat vaihtui kuitenkin ihan hyvin - ilman suuria onnettomuuksia, ilman vesiongelmia, ilman sähkökatkoksia... Kaikki toimii ja voimme helpottuneina aloittaa uuden vuosituhannen. On vain totuttava kirjoittamaan vuosiluku 2000.

Kulunut vuosi oli jälleen yhdistyksessämme tapahtumarikas. Olette voineet lukea monista tapahtumista Aviisista, joten haluaisin tässä yhteydessä mainita vain pari viimeistä tapahtumaa. Perinteinen itsenäisyyspäivän juhla Capelle a/d IJsselissä 11.12. veti paljon yleisöä. Monet tapasivat siellä tuttaviaan ja viettivät yhdessä viihtyisän illan. Viikkoa myöhemmin, 18.12., yhdistys järjesti ensimmäisen oikean pikkujoulun yhdessä Suomen Merimieskirkon ja Suomi-koulun kanssa. Tämän tapahtuman lapsille ja lapsenmielisille haluaisimme järjestää jatkossakin.

Yhdistyksen johtokunnalla on myös vuodeksi 2000 paljon hauskaa suunnitteilla. Perinteisten tapahtumien lisäksi on myös joitakin uusia suunnitelmia, joista voitte lukea enemmän tulevissa Aviisin numeroissa. Toivomme tapaavamme paljon Aviisin lukijoita näissä tapahtumissa.

Suomi suoriutui loistavasti ensimmäisestä EUn puheenjohtajuuskaudestaan. Helsingin huippukokousta kuvailtiin Alankomaiden mediassa muistettavaksi. Heti puheenjohtajuuskauden loputtua alkoi presidentinvaalikampanja. Uusi presidentti aloittaa 6 vuotta kestävänsä virkakautensa 1.3. On mielenkiintoista seurata, kenestä tulee Ahtisaaren seuraaja.

Tänä vuonna Helsinki on yksi yhdeksästä Euroopan kulttuuripääkaupungista ja viettää itsekin kesäkuussa 450-vuotisjuhlansa. Helsingissä järjestetään hyvin paljon "Helsinki 2000" -tapahtumia - kannattaa vierailla niissä, jos vietätte lomaanne Suomessa.

Koko johtokunnan puolesta toivotan kaikille Aviisin lukijoille onnellista ja tervettä vuotta 2000.

Auli Snickers-Malinen

Joulukuireiden keskellä on piristävää ajatella tulevan kevään Naisten Päiviä. Maaliskuun alussahan alkaa talvi olla takanapäin ja on aika keskittyä mukaviin ja mielenkiintoisiin asioihin. Kevätkauden aloitus voisi olla Suomalaisten Naisten Päivät.

Uuden vuosituhannen ensimmäiset Naisten Päivät vietetään idyllisessä kongressikeskuksessa Bovendonkissa, Hoevenissa, Etelä-Hollannissa. Kongressikeskuksen käytävillä on vuosisadan aikana kulkenut moni kuuluisa henkilö. Paikka on aikoinaan ollut Bredan hiippakunnan keskus ja onpa se toiminut joskus munkkiluostarinakin.

Ensi kevään päivillä on luvassa paljon mielenkiintoista ohjelmaa ja tunnettuja esiintyjiä! Lauantai-iltapäivän aloittavat viestintäkouluttajat Ritva Enäkoski ja Marco Bjurström Suomesta luennollaan viestinnästä. Ritva on Suomessa tunnettu kouluttaja, kirjailija ja kehonkielen asiantuntija, joka uskoo ihmiseen tuloksetekijänä, yksilön vastuuseen ja sisäiseen yrittäjyyteen. Hän on julkaissut näistä aiheista useita kirjoja ja hänet on valittu Suomessa vuoden -97 innostavimmaksi puhujaksi. Marco taas on tanssinopettaja, koreografi ja ilmaisun ammattilainen. Hän antaa uusia virikkeitä ja helppoja ohjeita onnistumiseen ja voimavarojen löytämiseen sekä oman kehon hallitsemiseen ja hellimiseen. Marco on tuttu myös Suomen televisiosta, jossa hän juontaa ohjelman BumtsiBum.

Illallisen jälkeen tunnelmaa kohottavat musikit Aki Sirkesalo ja Sami Saari. He ovat tällä hetkellä Suomen suosituimpia kevyen musiikin taitajia. Kummatkin tekevät itse musiikkia ja ovat julkaisseet useita levyjä.

Sunnuntaiaamuna on sitten tiedossa erilaisia vapaavalintaisia työpajoja: Jouni Versteegh on lupautunut opettamaan Tai-jit:tä, Tessa Lausas-Malm tutustuttaa halukkaat Mandala-piirtämiseen ja Helinä Luttinen ohjaa liikuntapajaa. Näiden lisäksi on suunnitteilla muutama muu paja, jotka varmistuvat myöhemmin. Ehdotuksia pajoista otetaan mielellään vastaan.

Molempina päivinä on kirjojen ja lehtien vaihto- ja myyntimarkkinat. Useimmilla meistä on luettuja ja hyväksi todettuja kirjoja lojumassa nurkissa tai viemässä tilaa kirjahyllyssä. Näiden päivien aikana on mahdollisuus päästä näistä kirjoista ja lehdistä eroon. Voit ottaa ne mukaan ja jättää tyrkylle itsekseen toimivalle myynti- ja vaihtopöydälle. Lisäksi Päivien aikana on jo viime keväästä tutut arpajaiset, joihin on saatu hyviä palkintoja eri firmoilta Suomesta.

Innostuneet osanottajat mahdollistavat Päivien onnistumisen! Varaa viikonloppu itsellesi ja tule mukaan. Ilmoittaudu tässä lehdessä olevalla ilmoittautumiskaavakkeella ja varmista itsellesi miellyttävä viikonloppu maaliskuussa! Ilmoittaudu heti, jotta varmistat mukanaolosi, paikkoja on rajoitettu määrä. Koko viikonlopun hinta aterioineen ja ohjelmineen on kahden hengen huoneessa 175 FL ja yhden hengen huoneessa 205 FL.

**Toimikunnan puolesta
Riitta Koskeniemi
Puh:0181 632652**

Tiedusteluihin vastaavat mielellä myös toimikunnan muut jäsenet: Merja Akkola, Aila Dijkhuizen, Tessa Lausas-Malm, Eeva Nummisto ja Suvi Ollila.

Finse vrouwen dagen 11/12 maart 2000

Sinds 1989 wordt er jaarlijks een tweedaagse bijeenkomst georganiseerd voor vrouwen met een Finse achtergrond, de "Finse vrouwen dagen". Het programma van deze dagen is afwisselend van karakter. Er zijn lezingen over actuele zaken en cultuur, en er is tijd voor ontspanning, waarbij het natuurlijk erg plezierig is om je eigen taal te kunnen spreken.

De eerste Finse Vrouwen Dagen van het millennium worden op zaterdag 11 maart en zondag 12 maart 2000 gehouden in het conferentiecentrum Bovendonk in Hoeven. Bovendonk heeft door de jaren heen verschillende functies vervuld. Het gebouw heeft in de negentiende eeuw dienst gedaan als bestuurlijk centrum van het bisdom Breda en later ook als seminarie. In de gangen van het gebouw hebben dus in de loop van de tijd al veel verschillende mensen rondgelopen. In maart 2000 zullen dit ongeveer 100 Finse vrouwen zijn.

Voor de Dagen is door een speciale werkgroep een interessant programma samengesteld. Op zaterdagmiddag zullen de Finse communicatie deskundigen Ritva Enäkoski en Marco Bjurström een trainingscursus geven. Ritva is in Finland erg bekend als trainer, auteur en als kenner van lichaamstaal. Zij ziet de mens als verantwoordelijke doener die zijn best doet om iets te bereiken. Zij heeft een aantal boeken op haar naam staan en verder is zij in 1997 verkozen als de meest enthousiaste spreker. Marco is dansleraar en choreograaf die nieuwe impulsen en eenvoudige aanwijzingen geeft voor het vinden van zowel eigen krachtbronnen als voor het goed verzorgen en onder controle houden van het eigen lichaam. Hij is ook bekend van de Finse TV, waarin hij het programma "BumtsiBum" presenteert.

Na het diner wordt het avondprogramma verzorgd door de Finse artiesten Aki Sirkesalo en Sami Saari, beiden momenteel heel bekende (en gewilde) artiesten in Finland. Zij componeren allebei en hebben een aantal CD's uitgebracht.

Op zondagochtend worden er een aantal workshops gehouden: door Jouni Versteeg over TaiChi, door Tessa Lausas-Malm over Mandala-tekenen en door Helinä Luttinen over bewegingsleer. Verder zijn er nog een aantal andere workshops in de planning, maar die worden pas later bekend gemaakt.

Tijdens de dagen wordt er ook een boekenmarkt gehouden. De deelnemers nemen hun gelezen (en goed gevonden) boeken mee om anderen er ook van te laten genieten. Daarnaast wordt er ook een loting gehouden, waarvoor een aantal Finse bedrijven prijzen beschikbaar hebben gesteld. De opbrengst van de loting is bedoeld om een gedeelte van de kosten te dekken. De deelnemers betalen zelf voor hun verblijf. Om de overige kosten te dekken zijn we aangewezen op de bereidwilligheid van bedrijven en verenigingen.

De geïnteresseerde lezers die mee willen doen aan de Dagen dienen Fins sprekende vrouwen te zijn. Zij kunnen zich opgeven door een deelnameformulier in te vullen of door mij te bellen.

Namens de werkgroep Finse Vrouwen
Riitta Koskenniemi
Tel: 0181 632 652

Andere leden van de werkgroep zijn Merja Akkola, Aila Dijkhuizen, Tessa Lausas-Malm, Eeva Nummisto en Suvi Ollila.

Ilmoittautuminen Suomalaisen Naisen Päiville 11.-12.3.2000.

Nimi (kirjoita selvästi):

Osoite:

Puhelin:

Sähköposti-osoite:

Maksa koko viikonloppu ilmoittautumisen yhteydessä!

Jos tämä tuottaa vaikeuksia voit suorittaa sulussa mainitun etumaksun!

1 hengen huone 205,- (etumaksu 105,- suoritettava ilmoittautumisen yhteydessä)

2 hengen huone 175,- (etumaksu 75,- suoritettava ilmoittautumisen yhteydessä)

ainoastaan lauantai 125,- (koko maksu ilmoittautumisen yhteydessä)

ainoastaan sunnuntai 75,- (koko maksu ilmoittautumisen yhteydessä)

Erikoisruokavalio:

Huonetoveritoivomus:

Maksun f.____ olen tänään _____ (päivämäärä) maksanut postipankin tilille no. **8279 028** t.n.v. Eeva Nummisto, Suomalaisen Naisen Päivät, Den Haag.

Lomakkeen palautus osoitteeseen:

Suomalaisen Naisen Päivät, Riitta Koskenniemi, Kweldergras 18, 3206 SK Spijkenisse.

Allekirjoitus:

Suomalaisnaiset alankomaissa - onnellisia?!

Henkinen hyvinvointi 2

Tämä on toinen osa tutkimuksestamme, jonka teimme kesällä 1998 psykologian opintojemme päätteeksi. Ensimmäinen osa, jossa kuvailimme tutkimuskohteena olleen ryhmän, Alankomaissa asuvat suomalaiset naiset, julkaistiin edellisessä numerossa (Aviisi 99/5). Tässä osassa esittelemme tutkimuskysymyksemme ja siihen saadut vastaukset.

Etsimme vastausta kysymykseen "Ovatko tietyt päämäärien asettamiseen ja niiden saavuttamiseen liittyvät syyt (motivaatiot) suhteessa ihmisen henkiseen hyvinvointiin?". Me olimme sitä mieltä, että ne ovat: ajattelimme sisäisten, itsenäisten syiden kohottavan henkistä hyvinvointia ja ulkoisten, kontrolloitujen syiden vähentävän sitä. Sisäisiä syitä ovat asiat, jotka sinänsä ovat tärkeitä ja arvokkaita ja joihin ei liity minkäänlaista velvollisuutta, odotusta tai vaatimusta (ulkoisia syitä). Keskityimme viidelle eri elämänalueelle: ihmissuhteet, työ, vapaa-aika, uskonto ja terveys.

Lähdekirjallisuudessa on löydettävissä kuvauksia ihmisten erilaisista päämääriin liittyvistä syistä. Jotkut tutkijat ovat sitä mieltä, että nämä syyt voidaan sijoittaa suoralle viivalle, jonka toisessa päässä ovat itsenäiset syyt ja toisessa päässä kontrolloidut syyt. Tutkimustuloksistamme kävi esille, että tuo ajatus viivasta ei pidä paikkaansa! Tuloksista tuli myös esille, että nuo kahdentyyppiset syyt voivat olla suuremmissa tai pienemmissä määrin rinnakkain läsnä ja osittain toisistaan riippumatta. Esimerkiksi suomalainen nainen, joka oikeastaan 'pakon' edessä muutti Alankomaihin, koska hänen ulkomaalaiselle partnerilleen tuotti vaikeuksia saada työ- ja/tai oleskelulupaa Suomessa (kontrolloitu syy), tunsi toisaalta tämän uuden kokemuksen jännittäväksi ja mielenkiintoiseksi (itsenäinen syy).

Voimme siis päätellä, että motivaatio ei ole paikalleen jähmettynyttä. Tuo ajatus tuntuu ehkä helpottavalta sille, joka ryhtyy vastahakoisesti tekemään jotain. Toisaalta hänelle, joka aloittaa innoissaan jotain, on toivottavissa, ettei hänelle tule vastahakoisuus innostuksen rinnalle.

Yrityksemme yhdistää motivaatio ja henkinen hyvinvointi toisiinsa on palapelin kokoamiseen verrattavissa. Henkinen hyvinvointi koostuu erilaisista osatekijöistä (kertoo lähdekirjallisuus), nimittäin positiivisista tunteista, negatiivisista tunteista ja tyytyväisyydestä. Tietynä motivaatio tutkituilla elämänalueilla (ihmissuhteet, työ, vapaa-aika, uskonto ja terveys) oli suhteessa henkisen hyvinvoinnin eri osatekijöiden kanssa: Heillä, jotka pyrkivät tiettyihin päämääriin omien sisäisten, tärkeiden syiden takia, oli suurempi määrä tyytyväisyyttä ja positiivisia tunteita ihmissuhteiden ja työn alueella. Uskonnon ja terveyden alueella eivät itsenäiset syyt olleet missään suhteessa tyytyväisyyteen ja positiivisiin tunteisiin. Näillä kahdella viimeksi mainitulla elämänalueella ilmeni, että heillä, joiden päämäärän tavoittelemisen johtui syyllisyyden- tai häpeäntunteen välttämistä tai 'rangaistuksen pelosta', oli enemmän negatiivisia tunteita. Nämä kontrolloidut syyt eivät olleet missään suhteessa negatiivisten tunteiden määrään ihmissuhteiden ja työn alueella.

Tutkimuksestamme katsoimme pidemmälle kuin vain motivaatio. Halusimme todistaa, että itsetunto oli kaikkein määräävin tekijä mitä henkiseen hyvinvointiin tulee.

Toiseksi halusimme todistaa, että korkean itsetunnon omaavilla henkilöillä olisi mitä suurimmissa määrin itsenäisiä syitä päämäärien asettamiseen ja pyrkimiseen. Ikävä kyllä (meille) itsetunto ei ollut missään suhteessa henkiseen hyvinvointiin.

Katsoimme myös tyytyväisyyttä siihen tempoon, millä ihmiset kulkivat asettamiaan päämääriänsä kohtaan. Katsoimme kummalla tekijällä, tyytyväisyydellä tempoon vai motivaatiolla, oli suurempi vaikutus hyvinvointiin. Selvisi, että vain terveyden alueella tyytyväisyydellä tempoon oli suurempi vaikutus henkiseen hyvinvointiin.

Yksi tutkimuksen tärkeistä johtopäätöksistä on se, ettei päämääriin pyrkiminen kontrolloitujen syiden kannustamana sinänsä ole pahasta. Nämä kontrolloidut syyt saavat ja voivat olla läsnä, eiväthän ne tietyillä elämänalueilla ole missään suhteessa henkiseen hyvinvointiin ja itsenäisiin syihin. Me uskomme tuoneemme vivahteen ajatukseen, että kontrolloidut syyt olisivat vain pahasta.

Tutkimuksemme toi enemmän aineistoa kuin mitä me tähän mennessä olemme analysoineet. Tätä hallussamme olevaa aineistoa tulemme innokkaina varmasti tulevaisuudessa käyttämään ja te ehkä kuulette vielä meistä tämän asian merkeissä.

Kiitämme vielä kerran kysymyksiin vastanneita osanotosta.

Caro van Ovost ja Riitta Koskenniemi

*(Hollanninkielisestä lopputyöstä kiinnostuneet voivat ottaa yhteyttä tutkijoihin.
Puhelinnumerot: Caro 071 5141 576, Riitta 0181 632 652.*

MEDEDELING VAN HET BESTUUR

In het voorjaar 2000 zal één van de huidige bestuursleden van de vereniging aftreden. Daarom zijn wij op zoek naar een nieuw bestuurslid. Het bestuur organiseert activiteiten zoals Vappu, Juhannus, Finse filmvoorstellingen, wandelingen en de viering van de Finse onafhankelijkheid. De Vereniging onderhoudt contacten met andere Finse organisaties in Nederland (zoals de Ambassade van Finland, de Finse Zeemanskerk en de Finnish Dutch Trade Guild).

Heeft u interesse in een bestuursfunctie bij de vereniging? Neem dan contact op met het bestuur of het secretariaat.

JOHTOKUNNAN ILMOITUS

Alankomaat-Suomi -yhdistyksen johtokunnassa tapahtuu keväällä 2000 henkilön vaihdos. Tästä syystä etsimme yhdistyksen toiminnasta kiinnostuneita henkilöitä, jotka haluavat ottaa vastuuta johtokunnan jäsenenä. Johtokunta järjestää perinteisiä suomalaisia juhlia sekä tapahtumia. Yhdistys pitää yhteyttä muihin suomalaisjärjestöihin Alankomaissa. Mikäli olette kiinnostunut asiasta, ottakaa yhteyttä johtokunnan jäseniin tai sihteeriin.

Finse vrouwen in Nederland. Gelukkig? 2

Dit is het tweede deel van een verslag van ons onderzoek dat wij in de zomer van 1998 in het kader van onze studie psychologie aan de Universiteit van Leiden hebben uitgevoerd. Het eerste deel, waarin wij onze onderzoeksgroep, Finse vrouwen in Nederland, hebben beschreven, heeft U in het vorige nummer (Aviisi 99-5) kunnen lezen. In dit deel wordt beschreven waar ons onderzoek op gericht was en wat de resultaten waren.

Het doel van ons onderzoek was om er achter te komen of de beweegredenen waarom iemand iets nastreeft, in het (dagelijks) leven in verband gebracht kunnen worden met diens (geestelijk) welbevinden. Wij waren van mening van wél en dachten dat beweegredenen die onafhankelijk (autonoom) zijn van de buitenwereld, in grote mate het welbevinden verbeteren in tegenstelling tot de redenen die afhankelijk zijn (gecontroleerd) van de buitenwereld. De autonome beweegredenen zijn redenen die een persoon zelf belangrijk en waardevol acht en de gecontroleerde beweegredenen kunnen verplichtingen, verwachtingen en eisen zijn vanuit de buitenwereld. De onderzochte levensgebieden in ons onderzoek waren relatie, werk, vrije tijd, godsdienst en gezondheid.

Dát mensen verschillende beweegredenen hebben om 'iets' te doen, wordt in de literatuur uitvoerig beschreven. Sommige onderzoekers zijn van mening dat deze beweegredenen uiteinden zijn op één lijn, met aan de ene kant 'de redenen van binnenuit' (autonoom) en aan de andere kant 'de redenen van buitenaf' (gecontroleerd). Een belangrijke uitkomst van ons onderzoek was dat dit idee van één lijn niet lijkt te kloppen voor de Finse vrouwen in Nederland! Bovendien bleek uit de resultaten dat de twee soorten beweegredenen naast elkaar in mindere of meerdere mate aanwezig kunnen zijn, deels zonder wederzijdse beïnvloeding. Een praktisch voorbeeld: Een Finse vrouw die eigenlijk 'gedwongen' was om naar Nederland te verhuizen omdat haar Nederlandse partner moeilijk een werk- en/of verblijfsvergunning in Finland kon krijgen (gecontroleerd), maar die deze ervaring eigenlijk ook wel spannend en interessant vond (autonoom).

Conclusie, motivatie ligt niet vast en dat is eigenlijk wel een prettige gedachte voor een ieder die ergens met tegenzin aan begint. Voor diegene die juist met zin ergens aan begint is het niet te hopen dat het in tegenzin omslaat.

Om voor onze onderzoeksgroep de link tussen de beweegredenen en het welbevinden te maken was nog meer puzzelwerk nodig. De verschillende beweegredenen op de onderzochte gebieden (ter herinnering: relatie, werk, vrijetijd, religie en gezondheid) hingen samen met verschillende delen van het welbevinden (positief gevoel, negatief gevoel en tevredenheid). Als de vrouwen doelen nastreefden op grond van wat zij zelf belangrijk achtten, was er een sterkere mate van tevredenheid en positieve gevoelens wanneer het om werk ging. Op de gebieden van godsdienst en gezondheid bleken deze autonome beweegredenen geen samenhang te vertonen met deze twee onderdelen van het welbevinden. Verder bleek dat als de vrouwen doelen nastreefden op grond van bijvoorbeeld angst voor straf of het ontwijken van schulden/of schaamtegevoelens, er een sterkere mate van negatieve gevoelens aanwezig was ten opzichte van gezondheid en godsdienst. Deze gecontroleerde beweegredenen toonden geen samenhang met dit deel van het welbevinden op de gebieden werk en relaties.

Wij zijn verder gegaan dan alleen te kijken naar de beweegredenen. Eerst wilden wij eigenlijk bewijzen dat de zelfwaardering van een individu, en niet zozeer de beweegredenen, een belangrijke samenhang zou vertonen met het welbevinden. Ook wilden wij aantonen dat een individu met een hoge zelfwaardering in grote mate autonome beweegredenen heeft. Maar helaas, zelfwaardering bleek absoluut geen samenhang te vertonen met het welbevinden.

Ook werd de invloed van de tevredenheid onderzocht met betrekking tot het tempo waarmee men doelen aan het bereiken is. De vraag was of de tevredenheid over het tempo sterker samenhangt met het welbevinden dan de beweegredenen. Het bleek dat tevredenheid over het tempo alleen op het gezondheidsgebied belangrijker was dan de beweegredenen.

Een belangrijke conclusie uit de onderzoeksresultaten is dat er niet zonder meer van uit kan worden gegaan dat aanwezigheid van gecontroleerde beweegredenen op een bepaald gebied slecht is voor het welbevinden. Deze gecontroleerde beweegredenen mogen en kunnen aanwezig zijn, ze tonen immers op bepaalde gebieden weinig of geen samenhang met welbevinden en zijn deels onafhankelijk van de autonome beweegredenen. Wij menen door middel van dit onderzoek over Finse vrouwen in Nederland een nuancering te hebben aangebracht in de algemene stelling name dat gecontroleerde beweegredenen per definitie slecht zijn.

Wij hebben nog veel meer vragen aan onze respondenten gesteld dan wat wij uiteindelijk hebben geanalyseerd. De antwoorden die wij hebben gekregen gaan wij verder verwerken en misschien zult U op een later tijdstip nog meer van ons horen.

Wij bedanken nogmaals al onze respondenten voor hun inspanningen!

Caro van Ovost en Riitta Koskenniemi

Wanneer U geïnteresseerd bent in onze scriptie (in het Nederlands) kunt U ons telefonisch bereiken via de nummers: 071 5141 576 (Caro) en 0181 632 652 (Riitta).

Mijn ontmoeting met Finland

De eerste keer dat ik in Finland ben geweest was een uitloei van een reis naar de Noordkaap. Wij zijn toen Finland ingegaan via Karesuando in Noorwegen en daar ontstond, of moet ik zeggen, kreeg ik een ziekte. Ik zal nooit meer genezen, het is als een virus die in je komt en ik noem het de Finse ziekte. Wat me daar is overkomen is niet te beschrijven, die mensen, die lucht, hun gevoel, emotie en ga zo maar door. We hadden afgesproken dat we naar de Noordkaap zouden gaan, maar toen we in Finland waren, wilde ik daar blijven en rond gaan trekken. Maar ja, de meeste stemmen gelden en een conflict zag ik niet zitten, dus via Kittilä, Inari, Kaamanen naar Utsjoki, waar we Finland verlieten met de mededeling, tot volgend jaar. Na terugkomst bleef het knagen, ik zat al snel weer vakantie plannen te maken voor het jaar daarop. Finland!

Wij gingen het volgende jaar via Östersund, Arvidsjaur, Boden, naar Haparanda en daar de grens over naar Tornio in Finland. Een rustige route door de natuur. Alleen werd ik toch wel met het uur zenuwachtiger. Zal ik het gevoel nog wel hebben? Ik wist niet meer wat dat gevoel was, zou de vakantie geen teleurstelling worden? Nou ik heb me voor niets zenuwachtig gemaakt, want het gevoel kwam weer helemaal terug toen ik de grens overging bij Tornio. Alleen moet mij van het hart dat die Finse taal mijn tong in een knoop legt. Wat een taal, zouden ze van ons ook zo denken? Maar goed, in Tornio bekeken we een mooie houten kerk. Op ongeveer 18 km van Tornio liggen de Kukkolankoski watervallen. Wat mooi en wat een geweld!

Via Kemi, een stad aan de Botnische Golf, die grotendeels verwoest is in de Tweede Wereldoorlog, waardoor het een moderne stad is en een beetje minder Laps of Fins aandoet, zijn we naar Oulu gereden. Oulu is de stad van teer dat vanuit de wouden werd aangevoerd over de Oulu rivier. De teer werd gewonnen door naaldhout te verhitten in met turf beklede putten, waaruit het via een houten trog in een teerton loopt. Nu is Oulu een grote stad met een universiteit, een leuk centrum met midden op een plein een gestrand schip dat dienst doet als een restaurant. Daar vandaan zijn we door een mooie streek gereden naar Kajaani. In Kajaani kan je door het sluisje nog steeds de lange boten met teer zien varen, en bij de ruines kan je nog steeds op zalm en forel vissen. Het huis van de beroemdste Finse president, Urho Kekkonen, is hier te bezichtigen. In het nabij gelegen Paltaniemi is er een stal van tsaar Alexander I en in Hövelö staat het huis van de dichter Eino Leino.

Via Suomussalmi, waar we veel musea hebben bezocht, zijn we naar Kuusamo gereden, waar ik mijn hart kon ophalen wat de natuur betrof, snelstromende rivieren, watervallen, meren, toendra en rotsen. In deze wildernis zijn we wat langer gebleven en hebben we stevige wandelingen gemaakt. Maar we gingen hierna weer verder want er was nog zoveel te zien.

Eerst gingen we de poolcirkel weer voorbij richting Salla en Savukoski, waar we onderweg nog even Rusland hebben aangedaan, maar daar zijn we weggejaagd door mannen met grote geweren. We wilden Lapland in en reisden naar Inari via Sodankylä, Tankavaara, Saariselkä en Ivalo. Wat een land! Je moet er geweest zijn.

Dit land met zijn bossen, meren en rivieren is het voorportaal tot de hemel. Maar goed, we gingen weer verder en we reden via Kaamanen dieper Lapland in en verder naar Sevettjärvi, want we wilden naar het uiterste puntje in Noorwegen, het plaatsje Kirkenes. We keken onze ogen uit, al die rendieren! Honderden hebben we er gezien en die beesten zijn verzot op suikerklontjes uit het vuistje.

Vervolgens gingen we terug naar Finland in de richting van Kittilä, want een Lap die in Nederland was geweest, Amsterdam, had mij gezegd dat als we door Kittilä zouden komen, we beslist op de top van de Levitunturi in een restaurant de Hullu Poro (Het dwaze rendier) moesten gaan eten. Nou het was lekker en zeker niet duur, ach ja we blijven Nederlanders, je rijdt duizenden kilometers en je zit te zeuren over een paar gulden. De bewoners hadden ons gewaarschuwd dat er wolven voorkomen en misschien een enkele beer en veelvraat. Laten die beesten maar voor mij uitkijken dacht ik en dat deden ze ook. Een wolf was nieuwsgierig en kwam dichterbij, met opgetrokken lippen, maar ik bleef staan en sprak gewoon door, het leek of ik al jaren bevriend met hem was. Hij bleef een meter of vijf van me afstaan en ik sprak maar door en vouwde mijn armen over mekaar en na enige tijd was het gegrom over en hij staarde mij alleen maar aan en ging langzaam weg. Hij moest wel gedacht hebben, wat een rare snuiter.

Afbeelding 1: Een veelvraat

Ook had ik in Lapland een ontmoeting met een veelvraat maar dat ging minder goed. Ik zat op een rots over een stukje dal uit te kijken, tot ik wat hoorde. Beneden mij was een veelvraat aan het spelen met een stok en het was best een leuk gezicht. Maar ik had niet in de gaten dat het een jong was en dat moe achter mij stond en me van top tot teen stond in te schatten of ze mij wel aankon. Omdat ik zat, was ik kleiner en zij dacht, die kan ik met gemak aan, en ze ging in de aanval. Ik stond nog nooit zo snel op en maakte me heel groot en gaf een harde schreeuw waardoor zij vol in de remmen ging en ik weg kon rennen. Via Pello heb ik met pijn in mijn hart afscheid genomen van Finland en heb beloofd dat ik beslist weer terugga naar dit land met zijn eeuwige bossen en duizenden meren en een volk van mensen met gevoel en emotie.

John Egbers

Hiihtoharrastusta Hollannissa

YK-kärpäsen puremana muutin perheeni kanssa viime vuoden syyskuussa Suomesta Haagiin, koska minulle tarjoutui tilaisuus työskennellä YK:n kansainvälisessä sotarikostuomioistuimessa (ICTY:ssä) tutkijana. Perheeseen kuuluu lisäksi vaimo Ulla ja lapset Veikko (13v), Ilkka (11v) ja Saara (6v).

Koko perheeni harrastaa innokkaasti liikuntaa ja Suomessa harrastimme erityisesti maastohiihtoa. Pojat, Veikko ja Ilkka, kilpailivat minun toimiessani huoltajana ja valmentajana. Tätä mieluisaa harrastusta emme halunneet lopettaa Hollantiin muuton vuoksi ja Suomen Hiihtoliitosta sainkin selville Hollannin Hiihtoliiton, Nederlandse Ski Vereniging, osoitteen, joka kaikeksi onneksi oli aivan työpaikkani lähellä Haagissa.

Kun elämä muuton jälkeen Haagissa oli alkanut sujua normaaliin tapaan ja kiireisimmät asiat oli saatu pois päiväjärjestyksestä, oli mahdollista käydä vierailulla Hollannin hiihtoliitossa. Täällä selvisi, että lähes jokaisessa suuressa kaupungissa oli oma hiihtoseura; tosin useimmat seurukset toimivat pääasiassa nykyisten muutilajien kuten laskettelun ja lumilautailun parissa, mutta muutama rullahiihtoon erikoistunut hiihtoseurakin löytyi. Eräs seura kiinnosti erityisesti, sillä se oli Rotterdamissa, siis melko lähellä ja valmensi myös nuoria hiihtäjiä. Seura oli nimeltään Langlauf en Rolski Vereniging RW. Yhdistyksen avulias sihteeri, Bert Rissema, oli kiinnostunut ottamaan uusia, suomalaisia jäseniä ja seuraavana viikonloppuna suunnistimmekin koko perhe seuran harjoitusradalle Bergschenhoek- nimiseen paikkaan Rotterdamin pohjoispuolelle, jossa seuralla oli oma rullahiihtorata.

Sihteeri Bert oli lähettänyt ajo-ohjeet, joissa maamerkinä oli mainittu kiipeilyvuori, jota yritimme tunnistaa maastosta. Perille päästyämme totesimme kiipeilyvuoren olevan betoninen "paasi", jollaista emme osanneet etsiskellä luonnosta. Nyt olemme jo oppineet sen, että Hollannissa lähes kaikki voi olla keinotekoisia, jopa vuoretkin! Vastaanotomme oli lämminhenkinen ja kaikki olivat kiinnostuneita uusista suomalaisista hiihtäjäjäsenistä. Seuralla on talvisaikaan harjoitukset viikonlopun molempina päivinä ja harjoituksissa käy kaikenikäisiä henkilöitä. Nuoria on kolmisenkymmentä, jotka on jaettu eri ryhmiin iän ja taidon perusteella. Mukana harjoituksissa oli myös Saaran ikäisiä lapsia, joten Saarakin innostui rullahiihdosta ja harjoittelee muiden mukana viikonloppuisin. Yllätyimme teini-ikäisten taidoista ja totesimmekin, että me suomalaiset emme ole niin taitavia rullahiihdossa kuin tämän seuran jäsenet. Yksi syy voi olla se, että me harjoittemme rullasuksilla kesäaikaan lumella kilpailemista varten ja tämän ryhmän päätavoite on harjoitella rullasuksikilpailuja varten. Tällä seuran radalla pidetäänkin rullahiihdon maailmanmestaruuskilpailut elo-syyskuun vaihteessa tänä vuonna.

Tämän syksyn harjoittelukausi huipentui 18.-19.12.1999 Vlaardingeniin pidettyyn Sneeuw Swing -nimiseen tapahtumaan, jonka järjestämiseen oli osallistunut useita eri tahoja ja sponsoreita. Tapahtuma järjestettiin toista kertaa, mutta nyt mukana oli ensimmäistä kertaa myös maastohiihtäjät sprinttikilpailujen muodossa. Vlaardingenin keskustorin ja ostoskeskuksen viereen eräälle katuosuudelle, joka oli suljettu muulta liikenteeltä, oli tehty 150 metriä pitkä ja 8 metriä leveä hiihtoalue OIKEASTA LUMESTA. Lunta oli ajettu 50 cm:n paksuudelta, joten se kesti hyvin kahden päivän tapahtumat.

Radan toiseen päähän oli rakennettu vielä keinotekoinen mäki, alppilajien ja mäkihypyn näytöksiä varten. Ilma oli kylmä tapahtuman aikana ja välillä satoi luntakin, joten oikean hiihtokilpailun tuntua oli ilmassa. Kun lisäksi tapahtuma oli vielä ajoitettu joulumarkkinoitten avajaisten yhteyteen niin hiihtokilpailuun sekoittui mukavasti markkinahumua ja näin saatiin oikea keskieurooppalainen tunnelma aikaan. Yleisöä oli myös paikalla runsaasti. Veikko ja Ilkka oli kutsuttu osallistumaan hiihtosprintteihin ja antamaan kansainvälistä väriä tapahtumalle.

Kumpanakin päivänä eli lauantaina ja sunnuntaina oli perinteisen ja vapaan tyylin sprinttikilpailu, joka hiihdettiin parilähtönä ja pudotusperiaatteella. Kilpailijoita oli kaikkiaan kolmisenkymmentä alle kymmenvuotiaista aikuisiin asti. Matka oli todella lyhyt, ja räjähtävä nopeus ja ketteryys olivat tarpeen kilpailtaessa. Kuuluttaja muisti usein mainita kansainvälisistä osanottajista, ja Veikon ja Ilkan hiihtäessä kuului useasti maininta "Finse Stylestä", joka olikin katsomisen arvoista. Myös poikien vauhti oli omaa luokkaansa. Veikko joutui kilpailemaan vuotta vanhempien seurassa, koska hänellä ei ollut omassa sarjassaan kilpakumppaneita. Tuloksia on tässä turha mainita, sillä pääasia tapahtumassa oli se, että kaikilla oli hauskaa, katsojat mukaan luettuina. Sprinttihiihtojen välissä oli laskettelu-, lumilautailu- sekä freestylenäytöksiä.

Kaikki hauska kuitenkin loppuu aikanaan ja niin myöskin tämä tapahtuma, sillä sunnuntaina hiihtojen jälkeen lumi ajettiin kadulta pois, mäki purettiin ja katu avattiin jälleen normaalille liikenteelle.

Nyt jäämmekin odottelemaan koko perhe jo hiihtolomaa, jonka vietämme Itävallassa samaisen hiihtoseuran ja Hollannin hiihtoliiton järjestämällä matkalla.

Markku Nikulainen

Kuva 2: Lähtötunnelma

Op de ski's in Nederland

Door een beet van een VN-bug verhuisde ik met mijn gezin vorig jaar september vanuit Finland naar Den Haag, omdat ik de gelegenheid kreeg om als onderzoeker te werken bij Het Internationaal Gerechtshof voor Oorlogsmisdaden (ICTY).

Ons gezin bestaat naast mij uit mijn vrouw Ulla en de kinderen, Veikko (13 j.), Ilkka (11 j.) en Saara (6 j.). Ons hele gezin heeft sport als hobby en in Finland waren we actief met het cross-country-skiën (langlauf). De jongens, Veikko en Ilkka, deden mee aan wedstrijden met mij als verzorger en trainer. Deze voor ons zo belangrijke hobby wilden we niet laten lopen vanwege onze verhuizing naar Nederland en van de Finse Skibond kreeg ik dan ook het adres van de Nederlandse Ski Vereniging die gelukkig heel dichtbij mijn werk in Den Haag is gevestigd.

Toen het leven na de verhuizing een beetje normaal begon te lopen in Den Haag en de belangrijkste zaken waren geregeld, was het mogelijk een bezoek te brengen aan de Nederlandse Ski Vereniging. Daar werd het duidelijk dat haast elke grote stad zijn eigen skiclub heeft; hoewel de meeste clubs zich bezig houden met de huidige modestromingen zoals skiën en snowboarden, is er ook een aantal clubs dat zich gespecialiseerd heeft in het rolskiën. Eén club was bijzonder interessant, want die is in Rotterdam gevestigd, dus tamelijk dichtbij en er wordt ook training gegeven aan jonge skiërs. De club heet: Langlauf en Rolski Vereniging RW. De behulpzame secretaris van de vereniging, Bert Rissema, vond het interessant nieuwe Finse leden te krijgen en het volgend weekeinde gingen we met het hele gezin naar Bergschenhoek ten noorden van Rotterdam, waar de club een eigen oefenterrein heeft.

Secretaris Bert had ons rij-instructies gestuurd. Als herkenningspunt werd een klauterberg genoemd die we dan ook probeerden te vinden in de omgeving daar. Toen we op de plaats van bestemming waren, bleek de klauterberg een betonnen "rots" te zijn, die we niet hadden kunnen treffen in de natuur. Tegenwoordig hebben we al geleerd dat in Nederland bijna alles kunstmatig kan zijn, zelfs bergen! De ontvangst was hartelijk en iedereen was enthousiast over de nieuwe Finse skileden.

De club heeft in de winterperiode de trainingen op de beide dagen van het weekeinde en ze worden bezocht door mensen van alle leeftijdscategorieën. Er zijn ongeveer dertig jeugdleden die in groepen zijn verdeeld op basis van leeftijd en niveau. Ook kinderen van Saara's leeftijd deden mee aan de trainingen, zodat ook Saara enthousiast werd over het rolskiën en nu mee traint in het weekend. We waren verrast over het niveau van de tieners en hebben dan ook vastgesteld dat wij Finnen niet zo goed kunnen rolskiën als de leden van deze club. Eén van de redenen kan zijn dat wij met de rolski's in de zomer trainen om in de winter met de sneeuw aan wedstrijden te kunnen deelnemen. De Nederlandse groep heeft als doel het trainen voor de wedstrijden in het rolskiën. Op het oefenterrein van deze club worden dan ook de rolski-wereldkampioenschappen gehouden omstreeks augustus-september van dit jaar.

Het hoogtepunt van het trainingsseizoen van afgelopen najaar vond plaats in Vlaardingen op 18-19 december 1999. Deze gebeurtenis, de Sneeuw Swing-happening kwam tot stand met behulp van diverse organisaties en sponsors. De happening werd voor de tweede keer georganiseerd, maar nu deden voor het eerst de cross-country-skiërs mee, in sprintwedstrijden. Er was een skigebied gemaakt van 150 meter lang en 8 meter breed met ECHTE SNEEUW. Daarvoor was een straat tussen de markt en een winkelcentrum voor het verkeer afgesloten. Er was 50 cm sneeuw aangebracht, zodat het alle handelingen van de dag kon doorstaan. Aan één kant van het traject had men nog een heuvel aangelegd voor demonstraties van het alpineskiën en schansspringen. Het weer was koud en af en toe sneeuwde het, zodat er het gevoel van een echte skiwedstrijd in de lucht hing. Doordat alles gepland was rondom de opening van de kerstmarkt, heerste er een leuke Centraal-Europese sfeer. Veikko en Ilkka waren uitgenodigd om aan de skisprints mee te doen en wat internationale kleur te geven aan de happening.

Op zaterdag en zondag was er een sprintwedstrijd in de traditionele en in de vrije stijl, die werd geskied als afvalrace. De start geschiedde in paren. Er waren bij elkaar zo'n dertig deelnemers vanaf de leeftijd onder de tien jaar tot en met volwassenen. De afstand was werkelijk erg kort en explosieve kracht en snelheid waren in de wedstrijd zeker nodig. De omroeper vergat niet de internationale deelnemers te noemen en als Veikko en Ilkka bezig waren, noemde hij vaak de Finse Stijl die wel de moeite waard was te zien. Ook de snelheid van de jongens was van een aparte klasse. Veikko moest in een hogere leeftijdsklasse strijden, omdat in zijn eigen klasse geen deelnemers waren. Resultaten hoeven we niet te vermelden, want de hoofdzaak van de happening was, dat iedereen zich amuseerde, inclusief het publiek. Tussen de sprints door waren er demonstraties van skiën, snowboarden en freestyle. Aan alle leuke dingen komt een eind en zo was het ook met deze happening, want op zondag werd na de wedstrijden de sneeuw weggereden, de heuvel ontmanteld en de straat geopend voor het gewone verkeer.

Nu wachten we met hele gezin op de skivakantie die wij in Oostenrijk zullen doorbrengen. Deze reis wordt georganiseerd door dezelfde club en de Nederlandse Ski Vereniging.

Markku Nikulainen

(Nederlandse vertaling: Marjatta Taskinen)

Kuva 3: Seuran harjoittelurata

Finse evenementen - Suomalaistapahtumat

28.1	Alkmaar (Dorpshuis Oudorp, Meidoornlaan 10); lezing door de heer S. Bierma over Finland/S. Bierman luento Suomesta
29.1	Amsterdam (Het Concertgebouw); Ensemble Modern speelt o.a. "Five Images after Sappho" van Esa-Pekka Salonen/Ensemble Modern esittää mm. Esa-Pekka Salonen "Five Images after Sappho"
29.1-12.3	Antwerpen ('t Elzenveld, Lange Gasthuisstraat 45); schilderijen van Jukka Mäkelä/Jukka Mäkelän maalauksia
18.2	Utrecht (Vredenburg, 030-2314544); Het Radio Symfonie Orkest speelt o.l.v. Eri Klas o.a. muziek van Sibelius (Andante Festivo en Violconcert), solist Leonidas Kavakos/Het Radio Symfonie Orkest soittaa Eri Klasin johdolla mm. Sibeliuksen sävellyksiä (Andante Festivo ja viulukonserto), solisti Leonidas Kavakos
- 27.2	Antwerpen (Fins Cultureel Centrum, Italiëlei 69); tentoonstelling Engelen en gezichten van Kuutti Lavonen/Kuutti Lavosen taidenäyttely
16.3	Utrecht (Vredenburg, 030-2314544); het Rotterdams Philharmonisch Orkest o.l.v. Paavo Berglund speelt o.a. de symfonie nr. 3 van Sibelius/het Rotterdams Philharmonisch Orkest soittaa Paavo Berglundin johdolla mm. Sibeliuksen kolmannen sinfonian
17.3	Rotterdam (De Doelen, Schouwburgplein 50, 010-2171717); het Rotterdams Philharmonisch Orkest o.l.v. Paavo Berglund speelt o.a. de symfonie nr. 3 van Sibelius/Het Rotterdams Philharmonisch Orkest soittaa Paavo Berglundin johdolla mm. Sibeliuksen kolmannen sinfonian
21.3	Rotterdam (De Doelen, Schouwburgplein 50, 010-2171717); het Rotterdams Philharmonisch Orkest o.l.v. Paavo Berglund speelt muziek van Bach/Het Rotterdams Philharmonisch Orkest soittaa Paavo Berglundin johdolla Bachin musiikkia
6.4	Rotterdam (De Doelen, Schouwburgplein 50, 010-2171717); het RadioFilharmonisch Orkest speelt o.a. de symfonie nr. 7 van Sibelius/het Radio Filharmonisch Orkest soittaa mm. Sibeliuksen 7. sinfonian
9.4	Rotterdam (De Doelen, Schouwburgplein 50, 010-2171717); organist Geert Bierling speelt o.a. Finlandia van Sibelius/urkuri Geert Bierling soittaa mm.Sibeliuksen Finlandian

21.4	Amsterdam (Het Concertgebouw); Trio Weinmeister speelt o.a. muziek van Sibelius (Strijktrio in g)/Trio Weinmeister soittaa mm. Sibeliuksen jousitrion
6.5	Vappu-feest van de Vereniging Nederland-Finland/Alankomaat-Suomi -yhdistyksen vappujuhla
25.5	Amsterdam (Het Concertgebouw); Truls Mørk (cello) en Barry Douglas (piano) spelen o.a. Malinconia van Sibelius/Truls Mørk (sello) ja Barry Douglas soittavat mm. Sibeliuksen Malinconian
28.5	Amsterdam (Het Concertgebouw); Ensemble van Michael Collins (klarinet) speelt o.a. werken van Kaipainen en Lindberg/Michael Collinsin yhtye soittaa mm. Kaipaisen ja Lindbergin musiikkia
2.6	Rotterdam (De Doelen, Schouwburgplein 50, 010-2171717); Het Radio Filharmonisch Orkest speelt o.a. de symfonie nr. 2 van Sibelius/het Radio Filharmonisch Orkest soittaa mm. Sibeliuksen 2. sinfonian
4.6	Amsterdam (Het Concertgebouw); Het Radio Symfonie Orkest speelt o.a. de tweede symfonie van Sibelius/Het Radio Symfonie Orkest soittaa mm. Sibeliuksen toisen sinfonian

advertentie)

Finland Vakanties Westerman

- ◆ edullisia lento- ja laivalippuja
- ◆ pakettimatkoja Suomeen
- ◆ hotelliyöpymisiä, useimmiten erikoishintaan
- ◆ lukuisia mökkejä järvenrannalla tarjolla
- ◆ suomea puhuvaa henkilökuntaa

- ◆ goedkope vlieg- en boottickets
- ◆ pakketreizen naar Finland
- ◆ hotelovernachtingen, dikwijls voor een speciaal tarief
- ◆ ruime keuze uit talrijke bungalows aan de meren
- ◆ onze medewerkers spreken Nederlands, Fins en Zweeds

Finland Vakanties Westerman (<http://www.westerman.nl/>)
Prins Hendrikkade 149, 1011 AV Amsterdam,
tel. 020 - 638 21 92 - fax. 020 - 638 49 49

Nyytti evästä ja hyvää mieltä mukaan, suunta Merimieskirkolle. Noin 50 muuta suomalaista - 30 aikuista ja 20 lasta - oli päättänyt tehdä samoin. Pöytä kattautui koreaksi ja maittavaksi. Suvi säesti pianolla ja lauloi kanssamme tutut joululaulut. Joulutunnelmaanhan ei muuta tarvittu.

Tyttäreni laulaa kyllä joululauluja kotona ja niitä on hauska kuunnella, mutta aina jää sana jos toinenkin ymmärtämättä ["Mama, snap je dat niet?!"]. Eivätkä ne tuo mieleen vuosien muistoja - lapsuutta, nuoruutta ja kaikkea sitä. - Niinpä me lauloimme, suuremmalla äänellä ja innolla kuin vuosiin! Kukin tavallamme. Laulun päälle nautimme pöydän antimia. Iltapäivä vaihtui iltaan Haagin Suomi-koulun lasten esitysten myötä: nuorempien ryhmä ilahdutti Petteri Punakuono -laululeikillä ja hieman vanhemmat hauskuuttivat kuvaelmalla kesätunnelmiin unohtuneesta joulupukista. Tunnelma tiivistyi joulupukin ilmestyessä paikalle lahjasäkkeineen. "Se oli oikea, kun se tiesi meidän nimet", innostui Minne, 6 v.

Osa meistä oli pian lähdössä tavan mukaan Suomen lumille ja sukulaisiin joulua viettämään, toiset puolestaan kertoivat jo tottuneensa tšekäläisiin joulusäihin ja erilaisiin hollantilaisiin tai muihin keskieurooppalaisiin versioihin joulunvietosta. Mutta ehdottomasti kaikkia virkisti konstailematon aitosuomalainen pikkujoulutunnelma.

"Pikkujoulu" in de Finse Zeemanskerk op 18 december 1999

We gingen op 18 december naar de Zeemanskerk, met iets om te eten en een goed humeur. Ongeveer 50 andere Finnen - 30 volwassenen en 20 kinderen - deden hetzelfde. Er kwam veel lekker eten op tafel. Suvi zong met ons de bekende Kerstliederen, die ze begeleidde op de piano. Meer had je ook niet nodig voor een echte Kerstsfeer!

Mijn dochter zingt wel Kerstliederen thuis en het is leuk om er naar te luisteren, maar er zijn altijd een paar woorden bij die ik niet begrijp ("Mama, snap je dat niet?!"). En die liederen doen me niet denken aan mijn eigen herinneringen lang geleden - kinderjaren, jeugd en alle andere dingen. Zo bleven we zingen, harder en enthousiaster dan in jaren! Ieder op zijn/haar eigen manier. Na het zingen genoten we van de lekkernijen. De middag ging over in avond tijdens de voorstellingen van de leerlingen van de Suomi-koulu. De jongste kinderen deden het "Rudolf the Red-Nosed Reindeer" zangspel en de wat oudere leerlingen amuseerden ons met een toneelstuk over de Kerstman in de zomer. Het werd nog spannender toen de Kerstman met cadeautjes kwam. "Hij was een echte, omdat hij onze namen wist", zei Minne (6 jaar).

Sommigen van ons zouden binnen een paar dagen naar het winterse Finland vertrekken om daar, zoals gewoonlijk, Kerstmis te vieren. Anderen vertelden dat ze al gewend waren aan het Nederlandse Kerstwee en aan het vieren van verschillende Nederlandse en andere Midden-Europese versies van Kerstmis. Maar iedereen vond het bijzonder leuk om deze echte Finse "pikkujoulu" sfeer te proeven.

Päivi Oinas

(Nederlandse vertaling: Auli Snickers-Malinen)

Op weg naar de Johannahoeve in Capelle a/d IJssel mijmerde ik, dat de Vereniging Nederland-Finland al 75 jaar bestaat, maar dat vanavond de laatste keer zou zijn, dat de feestelijke viering van de Finse onafhankelijkheid in de 20e eeuw zou plaatshebben. En ook, dat het minder dan 100 jaar geleden was, toen Finland zijn onafhankelijkheid greep in het jaar dat de Russische revolutie veel veranderingen teweeg bracht. M.a.w. de Finse staat is nog jong en terugkijkend op deze periode sinds 1917 is de maatschappelijke situatie enorm veranderd en begint Finland meer en meer een hecht en wezenlijk onderdeel van de Europese eenheid te vormen.

Bij aankomst in de Johannahoeve was snel duidelijk, dat dit al lang bestaande partycentrum zijn klanten op professionele en plezierige wijze weet te ontvangen en natuurlijk biedt het een aanblik en ambiance, die praktisch garant staat voor een feestelijke stemming. De ambassadeur van Finland, de heer Pertti Harvola en de nieuwe voorzitter van de Vereniging Nederland-Finland, Irma Schoemakers-Salkinoja, memoreerden ieder op zijn/haar eigen wijze de ontwikkelingen uit het verleden en in de nabije toekomst en wisten daarbij de juiste serieuze toon te vinden. De nieuwe dominee van de Finse Zeemanskerk, Jussi Ollila, had echter al snel de voornamelijk Finse lachers op de hand door zeer kort en krachtig enige zaken in het Fins te noemen, die hij zelf de moeite waard van het vermelden vond en dan de aanwezigen aan te sporen maar snel aan het feest te beginnen!

Ikzelf had er wel zin in en dat had alles te maken met de gezellige Johannahoeve en de voortreffelijke muziek van Frans Wieringa en zijn combo, want ook nu kwamen de herinneringen bovendrijven van jazzclubs in de 60-er jaren, waarin gedreven jazzpianisten als Frans, Pim Jacobs en Louis van Dijk er lustig op los swingden en wij als jonge broekies met smalle pijpjes liever op jazzmuziek dansten dan bij de belegen tonen van de toenmalige ballroommuziek onze verplichte figuren uitvoerden.

Kortom, de muziek was goed, het eten prima en de locatie gezellig: wat meer kun je je wensen?

En toen kwam die "Grazy Casey" uit Engeland, die ik al vaker aan het werk had gezien tijdens het Jazzfestival in Pori en er veranderde iets in de sfeer en de stemming bij de Finse en Nederlandse feestvierders, want het leek wel of men werd aangestoken door zijn uitbundigheid en vrolijke act en ook uiting wilde geven aan het feit, dat we allen aan het begin staan van een nieuw tijdperk en het oude willen uitluiden met alleen positieve en vrolijke gedachten.

De dansvloer was vol, er werd stevig bewogen op de swingende klanken van Frans Wieringa en menigmaal klaterde er gelach op aan de ronde eettafels, hetgeen mag worden geïnterpreteerd als de optelsom van "een geslaagd feest"!

Toen Helinä en ik 's nachts naar huis reden, merkten we op, dat deze laatste viering van de Finse Onafhankelijkheidsdag van de 20e eeuw net iets nadrukkelijker in onze herinnering zou blijven dan menig ander feest.

Hugo Haasnoot

Suomen itsenäisyyspäivä, 11. joulukuuta 1999

Matkalla Capelle a/d IJsselissä sijaitsevaan Johannahoeveen havahduin, että sinä iltana olisi jo 75-vuotiaan Alankomaat-Suomi -yhdistyksen viimeinen Suomen itsenäisyyspäivän juhlan vietto 20. vuosisadalla. Mieleeni tuli myös, että oli alle 100 vuotta siitä, kun Suomi sai itsenäisyytensä - vuonna jolloin Venäjän vallankumous aiheutti monia muutoksia. Toisin sanoen Suomen valtio on vielä nuori ja näin jälkepäin katsottuna vuodesta 1917 yhteiskunnallinen asema on valtavasti muuttunut ja Suomesta alkaa yhä enemmän tulla luja ja olennainen osa Euroopan yhteisöä.

Saapuessamme Johannahoeveen selvisi pian, että tämä jo pitkään toiminut ravintola osasi ottaa asiakkaansa ammattitaidolla ja miellyttävällä tavalla vastaan ja taata viihtyisän juhlatunnelman.

Suomen suurlähettiläs, Pertti Harvola, ja Alankomaat-Suomi -yhdistyksen uusi puheenjohtaja, Irma Schoemakers-Salkinoja, puhuivat kumpikin omalla tavallaan menneisyyden ja lähitulevaisuuden kehityksestä asiaankuuluvalla vakavuudella. Suomen merimieskirkon uusi pastori, Jussi Ollila, piti puheensa lyhyesti ja ytimekkäästi Suomen kielellä ja kehotti pian aloittamaan juhlan.

Minä olin juhlatuulella ja siihen vaikutti ennen kaikkea viihtyisä Johannahoeve ja erinomainen Frans Wieringa -trion musiikki. Mieleen tulivat 60-luvun jazzklubit, joissa jazzpianistit kuten Frans, Pim Jacobs ja Louis van Dijk svengasivat ja me nuorina miehenalkuina kapeine lahkeinemme tanssimme mieluummin jazzmusiikin tahdissa kuin tuonaikaisen tanssimusiikin pakollisia kuvioita toteuttaen.

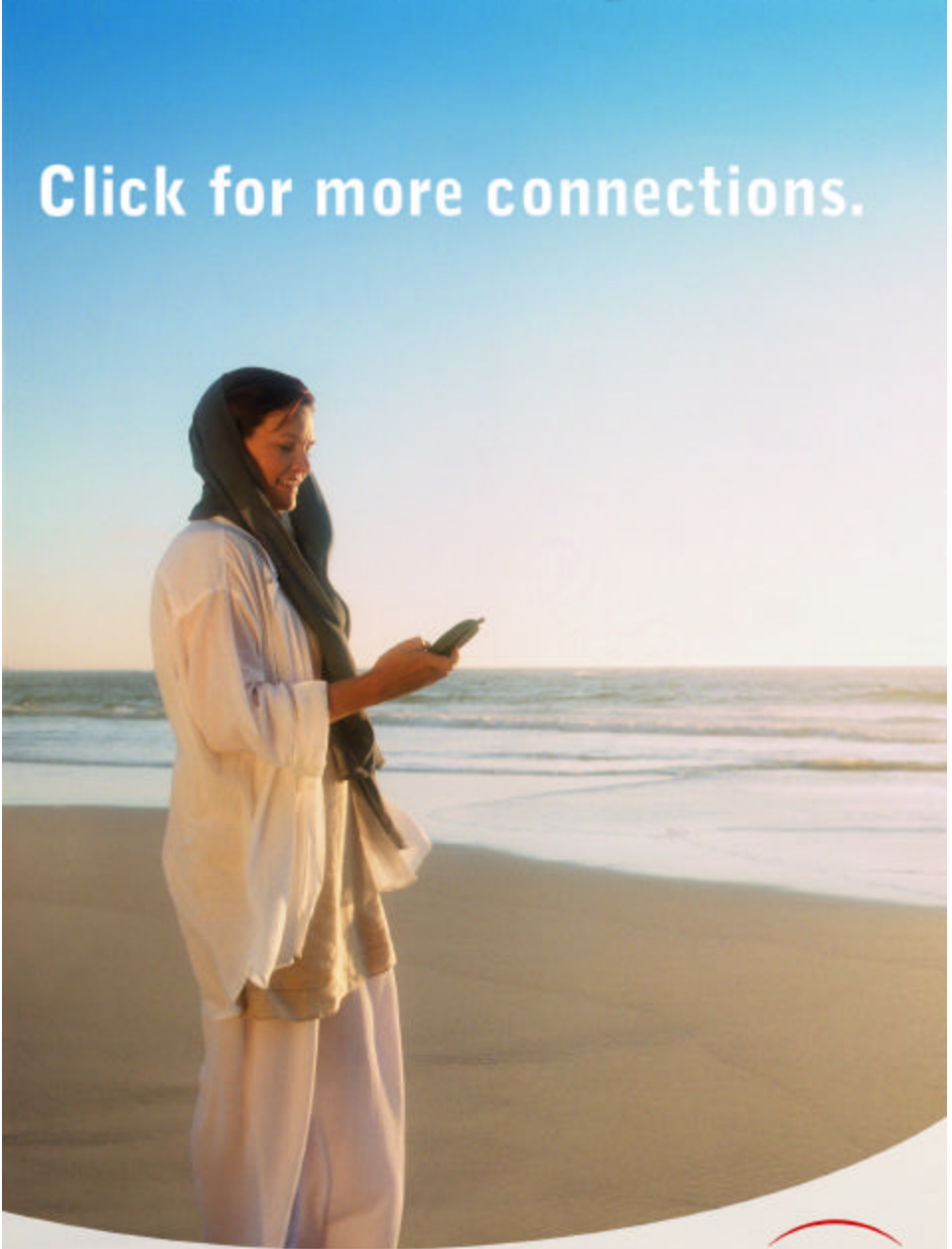
Lyhyesti sanottuna musiikki oli hyvää, ruoka erinomaista ja paikka viihtyisä - voiko muuta enää toivoa?

Ja sitten lavalle astui englantilainen Grazy Casey, jonka olen jo useamminkin nähnyt esiintyvän Porin Jazzfestivaaleilla. Tunnelma muuttui ja vaikutti siltä kuin ihmiset olisivat syttyneet hänen hilpeästä ja iloisesta musisoinnistaan ja halunneet myös ilmaista, että olimme uuden ajanjakson alussa ja halusimme päättää entisen vain positiivisin ja iloisin ajatuksin.

Parketti oli täynnä, kun yleisö tanssi Frans Wieringan svengaavien sävelten tahdissa ja nauru raikui usein pyöreiden ruokapöytien äärellä, mistä voi päätellä juhlan onnistuneen!

Yöllä ajaessani kotiin Helinän kanssa totesimme, että tämä 20. vuosisadan viimeinen Suomen itsenäisyyspäivän juhla tulisi jäämään muistoihimme jonkin verran vaikuttavammin kuin muut juhlat.

Hugo Haasnoot
(känö: Helinä Haasnoot)

Click for more connections.

sonera
Make things click.

SONERA NEDERLAND B.V., POSTBUS 8557, 3009 AN ROTTERDAM, THE NETHERLANDS
TEL: +31 (0)10 245 45 00, FAX: +31 (0)10 202 28 92, WEBSITE: www.sonera.nl

Kokemuksia vaihto-opiskelusta Alankomaissa

Vuonna 1996 päätin lähteä puoleksi vuodeksi Amsterdamin yliopistoon opiskelemaan trooppista ekologiaa Turun yliopistosta, jossa opiskelen biologiaa. En osannut aavistaa päätökseni seuraamuksia. Vastapainona pienemmälle ja hiljaisemmalle Turulle odotin, että monikulttuurinen ja eläväinen keski-eurooppalainen kaupunki tarjoaisi uusia ideoita ja näkemyksiä opiskelualastani ja elämästä yleensä. Odotukseni täyttyivät yllättävilläkin tavoilla.

Kursien ja opiskelumaailman lisäksi sain tilaisuuden havainnoida hollantilaisia tapoja. Ikivanhat polkupyörät lukemattomine lukkoineen, kapeat talot ja kanaalilaiva-asunnot, auringonkukat ja kirpputorit luovat Amsterdamin ainutlaatuisen tunnelman. "Lekker!" Myös byrokratia, laulavat pyöräilijät ja kerran jopa laulava bussikuski keskusrautatieasemalta kotiin tulivat tutuiksi ja jäivät mieleen hollantilaisina erikoisuuksina. Tuulisena jouluna 1996 totesin myös, että Amsterdam voi olla suomalaiselle hävyttömän kylmä paikka vieläpä erityisesti sisätiloissa. Lisäksi huomasin, että hollantilaiset pitävät salmiakkia ja hernekeittoa omina erityisherkuinaan kuten suomalaisetkin. Yllätyksekseni aika Amsterdamissa muodostui myös valmisteluajaksi elämäni jännittävimmälle matkalle Senegaliin Afrikassa, jonne sain mahdollisuuden matkustaa työharjoitteluun kolmeksi kuukaudeksi vesien rehevöitymistä torjuvassa hankkeessa, joka on Euroopan unionin rahoittama ja Kuninkaallisen Trooppisen Instituutin (KIT) koordinoima.

Maaliskuussa 1997 Helsinki-Vantaan lentokentällä matkalla Dakariin, jossa lämpötila olisi noin 50° C korkeampi, ajatukseni olivat aika sekavia. Muistelin, kun muutamia vuosia aikaisemmin olin ollut Luxemburgissa ranskan kielen kurssilla ja jouduin selittämään kurssilla oleville afrikkalaisille saunan mielekkyyttä. He luulivat sen olevan ruskettumista varten, siis eräänlainen solarium. Selitykseni siitä, että olo tuntuu terveeltä ja mukavalta, kun ensin istuu 80-100-asteisessa huoneessa ja sitten menee järveen uimaan lumisessa maassa, missä joulupukkikin asuu, ei oikein tuntunut loogiselta heidän mielestään.

Yrityksistäni huolimatta en pystynyt varautumaan kaikkiin ympäristömuutoksiin, joihin Suomi-tyttö voi törmätä Länsi-Afrikassa, Saharan autiomaan etelälaitamilla. Djoudjin kansallispuistossa Senegal-joen rannalla, jossa asemapaikkamme sijaitsi, krokotiilejä, sakaaleja, Patas-apinoita, pahkasikoja pytonkäärmeitä, varaaneja, pelikaaneja, flamingoja ja monia muita vesilintuja ym. pystyi havainnoimaan melkein päivittäin. Yksi pahkasioista jopa yllätti minut laboratoriossamme. Kohdatessamme reagoimme melkoisen samalla tavoin: juoksemalla päätä pahkaa karkuun niin lujaa kuin jaloista lähti. Usein, toisesta päivästä lähtien, jouduin myös tanssimaan afrikkalaisia tansseja. Tunsin itseni aika jäykäksi paikallisten tanssiessa ja erityisen jäykäksi nähtyäni heidän huvittuneet ilmeensä, kun itse tanssin.

Joka tapauksessa kokemus oli niin hauska, etten epäröinyt tehdä seuraavana vuonna opinnäytetyötäni Tanganyika-järvellä Itä-Afrikassa ja matkustaa Senegaliin uudelleen muutamaksi kuukaudeksi keväällä 1999. Nyt ajattelen tunnelma Senegalissa on samankaltainen kuin kesämökillämme Itä-Suomessa. On rentouttavaa kuljeskella varvastossuissa ja syödä kalaa ympäristössä, joka on kaukana arkirutiineista.

Kotoisuutta lisää myös senegalilaisten tapa tervehtiä kätten puristuksella kuten Suomessakin. Erona mainittakoon kuitenkin, että senegalilaiset saattavat puristaa käsiä ja kysyä sinun ja perheesi kuulumiset monta kertaa päivässä.

Heinäkuussa 1999, kun olin poistumassa Senegalista, sain jälleen mahdollisuuden matkustaa uuteen paikkaan ja tutustua erilaiseen kulttuuriin. Lensin Kharkoviin, Ukrainaan syyskuussa 1999 osallistuakseni Euroopan unionin rahoittamaan hankkeeseen, jonka tarkoituksena oli jäteveden puhdistus vesikasveja hyväksi käyttäen. Kuten Senegalissakin työskentelin paikallisten opiskelijoiden kanssa. Työ ja siihen liittyvät päämäärät osoittautuivat vaikeammiksi saavuttaa äskettäin itsenäistyneessä, entisen Neuvostoliiton alaisessa maassa kuin Senegalissa, mutta reissu osoittautui kuitenkin mielenkiintoiseksi kulttuurillisesti. Ihmiset olivat todella vieraanvaraisia, köyhyydestään huolimatta. Tunsin oloni kuninkaalliseksi, kun vierailin paikallisten ihmisten kodeissa pöytien notkuessa herkuista ja vodkasta. Totesin myös monia samankaltaisuuksia suomalaisten tapojen ja kielenkin kanssa. Ensimmäistä kertaa elämässäni Suomen ja Venäjän yhteinen historia herätti aidon kiinnostukseni. Monet kiitokset ohjaajalleni Arnold Pieterselle mahdollisuudesta tutustua näihin paikkoihin ja laajentaa maailmankuvaani. Uskon, että nämä kokemukset tulevat olemaan hyödyksi hakiessani töitä valmiina biologina.

Hanna Ahonen

Wat een Finse studente mee kan maken door een cursus in Nederland te volgen!

In 1996 besloot ik, in aansluiting op mijn biologiestudie aan de Universiteit van Turku, een half academisch jaar door te brengen in Nederland, om een cursus tropische ecologie te volgen aan de Universiteit van Amsterdam. Ik kon niet vermoeden wat voor gevolgen dit voor mij zou hebben. Mijn verwachting was dat, in vergelijking met het kleinere en rustige Turku, ik in een drukke, multiculturele Midden-Europese stad als Amsterdam, nieuwe ervaringen zou opdoen, zowel in het algemeen als met betrekking tot mijn studie. Die verwachtingen zijn uitgekomen en hoe!

Behalve het volgen van de cursus, had ik een goede gelegenheid de Nederlandse gewoontes te leren kennen. Oude fietsen met een dozijn sloten, smalle huizen en woonschepen in de grachten, zonnebloemen en vlooiemarkten creëren een unieke atmosfeer in Amsterdam. "Lekker", denk ik. Ik maakte ook bureaucratie mee en mensen die zongen op de fiets, zelfs een zingende buschauffeur op weg van mijn huis naar het centraal station. Dan heb ik gedurende Kerstmis 1996 ervaren hoe koud het kan zijn voor een Fin in Amsterdam (koude huizen en veel wind). Het viel mij verder op dat erwtensoep en salmiakdrop ook in Nederland delicatessen zijn. Maar mijn tijd in Amsterdam bleek ook een voorbereiding te zijn voor de tot nu toe meest opwindende reis van mijn leven! Ik kon een stage doen van drie maanden in Senegal in West Afrika, in een project over het beheer van wateronkruiden. Dit project wordt gefinancierd door de Europese Unie en gecoördineerd door het Koninklijk Instituut voor de Tropen (KIT).

Voordat ik aan boord ging van een vliegtuig op het Helsinki-Vantaa vliegveld in maart 1997, op weg naar Dakar, waar de temperatuur zo een 50° hoger zou zijn, had ik gemengde gevoelens. Ik dacht aan een gebeurtenis in Luxemburg, waar ik een paar jaar eerder een cursus Frans had gevolgd. Een opdracht was toen dat ik in het Frans aan Afrikanen moest uitleggen wat het doel van de sauna was. Zij dachten dat je er in ging om bruin te worden! Het was erg moeilijk om ze duidelijk te maken dat in het besneeuwde land waar de Kersman woont, je een goed en gezond gevoel krijgt door eerst in een ruimte te verblijven bij een temperatuur van 80° - 100° C en dan te gaan zwemmen in een koud meer.

Alles bij elkaar ging mijn verbeelding toch niet ver genoeg om voorbereid te zijn op de voor een Fin onvoorstelbare ervaringen in West Afrika, waar ik werkte in een Nationaal Park bij de Senegal Rivier (het Djoudj Park). Bijna iedere dag zag ik daar bijzondere dieren, zoals krokodillen, jakhalzen, apen, wilde zwijnen, pythons, hagedissen, pelikanen, flamingo's en veel andere soorten watervogels. Één van de wilde zwijnen kwam ik zelfs tegen in het biologisch proefstation. Onze reacties waren het zelfde, we renden alle twee zo snel als mogelijk weg. Dan werd al vanaf de tweede dag van mij verwacht mee te doen met de Afrikaanse dansen. Ik voelde mij hierbij nogal stijf, vooral wanneer ik naar de lachende gezichten keek wanneer ik probeerde mee te doen.

De ervaring was zo geweldig dat ik in 1999 niet aarzelde een tweede stage in Senegal te doen (nadat ik opnieuw in Afrika was geweest met een groep studenten van de Universiteit van Turku voor een onderzoek in het Tanganyika Meer).

De ervaring in het biologisch proefstation in het Djoudj Park deed mij een beetje denken aan het zomerhuis van onze familie in Oost Finland. In beide plaatsen voelt het heel relaxed aan om ver van de echte wereld met bad slippers te rond te lopen en veel vis te eten. Het begroeten van de mensen in Senegal, wat je net als in Finland doet door een hand te geven, geeft een gevoel van familiariteit, maar de mensen in Senegal geven je wel heel vaak een hand en vragen je een paar keer per dag hoe het met je gaat en met al je familieleden!

Na mijn tweede verblijf in Senegal kreeg ik de gelegenheid om ook een stage te doen in een ander project van het KIT in een heel ander deel van de wereld, in de Oekraïne. Dit was een door de EU gefinancierd project over het zuiveren van afvalwater door middel van waterplanten. In september 1999 vloog ik naar Kharkov, waar ik ook samenwerkte met lokale studenten. Het werken bleek daar veel moeilijker dan in Senegal. Toch was het ook een interessante ervaring. Net als in Senegal waren de mensen erg royaal. Hoewel de mensen in beide landen erg arm zijn krijg je een koninklijke ontvangst wanneer je bij ze thuis wordt uitgenodigd. De hoeveelheden eten en wodka die je aangeboden kreeg waren werkelijk indrukwekkend. Ik vond het ook interessant dat er overeenkomsten waren met de Finse cultuur en zelfs de Finse taal. Voor het eerst ben ik een beetje geïnteresseerd geraakt in de gezamenlijke Fins Russische geschiedenis. Ik zou hierbij ook mijn stagebegeleider, Arnold Pieterse, willen bedanken voor de mogelijkheid om in deze landen te verblijven en mijn blik op de wereld te vergroten. Het heeft ook mijn biologische onderzoekservaring vergroot, wat hopelijk zal helpen bij het krijgen van een baan.

Hanna Ahonen

Uit de media - Mediakatsaus

Saariaho palkittiin

Pohjoismaiden neuvoston vuoden 2000 musiikkipalkinto (noin 280.000 markkaa) on myönnetty säveltäjä Kaija Saariaholle (s. 1952) hänen kamarimusiikkiteoksestaan Lonh. Hän on asunut vuodesta 1982 lähtien Pariisissa. Hänet tunnetaan nimenomaan elektroakustisen musiikin säveltäjänä. Hän on erittäin kysytty säveltäjä, jonka tunnettuja sävellyksiä ovat mm. Du Cristal, Nympea ja Solar. (Turun Sanomat 11.11.99)

Saariaho in prijzen

De muziekprijs van de Noordse Raad, ter grootte van 280.000 Fmk, werd voor het jaar 2000 toegekend aan de componist Kaija Saariaho (geb. in 1952) voor haar werk Lonh. Kaija Saariaho heeft vanaf 1982 in Parijs gewoond. Zij is vooral bekend als componist van electro-akoestische muziek. Bijv. Du Cristal, Nympea en Solar zijn bekende composities van haar. (Turun Sanomat 11.11.99)

Kännykkäliittymä on nyt 65 prosentilla kansasta

Noin 65 prosentilla suomalaisista (n. 40% Hollannissa, HB) oli vuosituhannen vaihtuessa matkapuhelinliittymä. Vuoden 1998 lopussa oltiin 57 prosentissa. Maailman kärkeen Suomi siirtyi vuonna 1998. Siihen saakka Suomi kilpaili ykköspaikasta Ruotsin ja Norjan kanssa. Tilastoissa puhelimien määrä lasketaan sataa asukasta kohti, mutta todellisuudessa osalla on useampia liittymiä. Varsinainen kännykkäbuumi alkoi Suomessa viime vuosikymmenen puolivälissä. Televiestintätalaston mukaan vuoden 1995 lopussa sataa suomalaista kohden oli 20 matkapuhelinliittymää. Vuotta myöhemmin luku oli 29 prosenttia, ja vuoden 1997 päättyessä oltiin jo 42 prosentissa. 50 prosentin raja rikkoutui elokuussa 1998.

Eri puhelinmerkkien myynnistä vaietaan visusti, mutta Nokian myönnetään olevan markkinajohtaja. Useimmin annettu arvio on, että Suomessa myytävistä puhelimista noin 75 prosenttia on nokiaisia. (Helsingin Sanomat 4.1.2000)

65 % van de Finnen heeft nu een mobiele telefoon(aansluiting)

Ongeveer 65 % van de Finnen (in Nederland ruim 40 %, HB) had eind 1999 een mobiele telefoon. Aan het einde van 1998 was het percentage 57%. Finland kwam aan de top van de wereld in 1998. Tot die tijd ging de strijd om de eerste plaats tussen Finland, Zweden en Noorwegen. In de statistieken wordt het aantal telefoons per 100 inwoners geteld, maar in werkelijkheid hebben sommige mensen meerdere aansluitingen. De echte rage begon in Finland halverwege de jaren 90. Volgens de telecommunicatiestatistieken waren er eind 1995 20 mobiele telefoons per 100 Finnen. Een jaar later was het aantal 29 % en eind 1997 al 42 %. In augustus 1998 werd de grens van 50 % doorbroken. Men zwijgt over de verkoop van verschillende merken, maar geeft toe dat Nokia de marktleider is. De meest algemene schatting is dat van de in Finland verkochte telefoons er ca. 75 % van Nokia zijn. (Helsingin Sanomat 4.1.2000)

Sibeliuksen viulukonsertto paras

Jean Sibeliuksen viulukonsertto (1904/05) on suurin suomalainen sävellys kautta aikain. Tähän tulokseen tuli asiantuntijaraati, jolta Radio Ylen Ykkösen musiikkiosasto kysyi, mitkä ovat parhaat orkesteriteokset ja konsertot Suomen musiikin historiassa. Raatiin kuului 34 musiikin asiantuntijaa: kaksitoista säveltäjää, kymmenen esittävää säveltäjäilijää, seitsemän kapellimestaria ja viisi musiikkitieteilijää. Tuskin yllättäen Sibeliuksen teokset valloittivat lopullisen listan kolme ensimmäistä sijaa. Viulukonserton jälkeen toiseksi sijoittui 4. sinfonia (1911) ja kolmanneksi 7. sinfonia (1924). Uusista suomalaisista sävellyksistä peräti neljänneksi tuli Magnus Lindbergin orkesteriteos Aura (1994). (Helsingin Sanomat 31.12.99)

Het vioolconcert van Sibelius het beste

Het vioolconcert (1904/05) van Jean Sibelius is de grootste Finse compositie aller tijden. Dit werd geconcludeerd door een jury van specialisten, aan wie de muziekafdeling van Radio Ylen Ykkönen vroeg, welke de beste orkestwerken en concerto's in de geschiedenis van Finland zijn. De jury bestond uit 34 muziekspecialisten: 12 componisten, 10 artiesten, 7 dirigenten en 5 muziekwetenschappers. Het was dan ook geen verrassing dat de drie eerste plaatsen voor de werken van Sibelius waren. Na het vioolconcert werd als tweede de vierde symfonie (1911) en als derde de zevende symfonie (1924) gekozen. Van de hedendaagse Finse composities werd het orkestwerk Aura (1994) van Magnus Lindberg vierde. (Helsingin Sanomat 31.12.99)

HUOM! Helsingin Sanomien englanninkieliset sivut löytyvät internetistä osoitteesta:
<http://www.helsinki-hs.net/>

N.B. Helsingin Sanomat internationale editie in het Engels is te lezen op het internet,
adres: <http://www.helsinki-hs.net/>

Mededelingen / Tiedotuksia

Nieuwe leden / Uudet jäsenet:

Mevr. A-M. Ahola en dhr. Y. van Dooren
Dhr. T. Tas
Dhr. en mevr. T. Pelto
Dhr. en mevr. M. Tauru
Dhr. en mevr. I. Tallgren
Dhr. en mevr. E. Raikamo
Mevr. S. Brax en dhr. R. Ernst
Dhr. en mevr. J.P. Ranta
Dhr. E.S.J. Bakker
Mevr. A. Brandon
Dhr. P. Mäki

Bussum
Beverwijk
Wassenaar
Den Haag
Den Haag
Den Haag
Rotterdam
Rotterdam
Utrecht
Arnhem
Arnhem

Suurlähetystö tiedottaa:

Konsulipalvelut omaksi laiksi

Eduskunta on hyväksynyt konsulipalveluista erillisen lain, jossa määritellään Suomen edustustojen tarjoamat konsulipalvelut ja niiden antamisessa noudatettavat periaatteet. Uuden lain keskeisenä tavoitteena on parantaa sekä palvelujen käyttäjän että antajan oikeusturvaa.

Ulkoasiainministeriön ja edustustojen hoidettavina olevat konsulatehtävät ovat viime vuosina lisääntyneet ja tulleet monimutkaisemmiksi. Kansalaiset ovat entistä tietoisempia oikeuksistaan ja kääntyvät yhä useammin edustustojen puoleen palvelujen saamiseksi. Samalla on kasvanut epätietoisuus siitä, mitä palveluja konsullilainsäädännön piiriin kuuluu. Konsulipalveluja koskevien säännösten ja lakien hajanaisuus on omalta osaltaan haitannut toiminnan kehittämistä uusien vaatimusten mukaisesti.

Suomen ulkomaanedustuksen konsulipalveluihin ovat lain mukaan oikeutettuja ennen kaikkea Suomen kansalaiset, suomalaiset yhteisöt sekä Suomessa pysyvästi asuvat ulkomaalaiset. Konsulipalvelut ulotetaan näin koskemaan ensimmäistä kertaa myös viimeksi mainittua ryhmää. Uudessa lakiesityksessä konsulipalvelujen kenttä pyritään rajaamaan mahdollisimman selkeästi ja tyhjentävästi. Laki korostaa hyvän hallinnon palveluperiaatetta.

Lain painopiste on neuvonnassa. Tarkoituksena on helpottaa asiakkaan mahdollisuuksia hoitaa asiansa vieraassa valtiossa ja antaa tarpeellista tietoa kulloisenkin maan hallintokulttuurista. Samalla lakiin kirjataan periaate, että lähtökohtaisesti kansalaisilla on myös ulkomailla oma vastuu asioidensa hoitamisesta, aivan kuten kotimaassakin. Ulkoasiainhallinnon erityisenä velvollisuutena puolestaan olisi seurata kansalaistensa ja muiden hakijoiden oikeuksien toteutumista, etenkin kansainvälisesti hyväksytyjen ihmisoikeusperiaatteiden pohjalta.

Viime aikoina julkisuudessa esiintyneet lapsikaappaustapaukset on myös pyritty huomioimaan lakiesityksessä. Edustustojen tehtäviin kuuluvat mm. tietojen ja asiakirjojen välittäminen sekä avustaminen kaapatun lapsen olinpaikan ja olojen selvittämiseksi että tarvittaessa oikeusavun saamiseksi.

Lisätietoja Suomen suurlähetystön konsuliosastolta, puh. 070-3469754.

MYYTÄVÄNÄ jäämistöstä Ylitornion Soitintuotteen valmistama konserttikantele nr. VIII laatikoineen. Hintaa ym. tiedustelut: Alette Lanting, puh. 038-4535515, fax 038-4541875 tai sähköposti: ahlanting@hotmail.com

TE KOOP, uit nalatenschap, een concert kantele nr. VIII (Ylitornion Soitintuote Ky) met kist. Vraagprijs in overleg. Voor informatie: Alette Lanting tel. 038 4535515, fax 038 4541875 of e-mail: ahlanting@hotmail.com

Au-Pair

Au-pair Hollantiin. Oma asunto Suomalais-englantilainen perhe 12v. tyttö (ja 2v. kissa). Soita, kerromme lisää +31 23 5272194.

Suomi-Seura tiedottaa:

Suomalaisia lääkäreitä maailmalla

Suomi-Seura on Suomen Sillan numerossa 5/99 julkaissut luettelon maailmalla toimivista suomalaisista lääkäreistä aina Arabiemiraateista Pakistaniin saakka. Valitettavasti Hollannissa ei listan mukaan ole yhtään suomalaislääkäriä (Belgiassa 2). Tiedot Suomi-Seura on saanut Suomen Lääkäriliitolta. Koska Hollannissa toimivat suomalaiset lääkärit eivät ilmeisesti ole Suomen Lääkäriliiton tiedossa, Suomi-Seura pyytää ystävällisesti kaikkia tällaisia suomalaislääkäreitä lähettämään yhteystietonsa osoitteella *Suomi-Seura ry., Mariankatu 8 b C 15, 00170 Helsinki, fax: 00 358 9 68412140, e-mail: suomis@suomi-seura.fi*, tai allekirjoittaneelle. Tietojen antaminen on tietenkin täysin vapaaehtoista. Yhteystiedoissa tulisi mainita tutkinto ja erikoisala, vastaanotto-osoite (tai työpaikka ellei harjoita praktiikkaa), puhelin- ja faxnumero, sähköpostiosoite ja kielit.

Allekirjoituskampanja ulkosuomalaisten kaksois-kansalaisuuden puolesta jatkuu

Suomen sisäasiainministeriö valmistelee kansalaisuuslain uudistusta, ja lakiesitys joutuu eduskunnan käsiteltäväksi syksyllä 2000. Kaikki kaksoiskansalaisuutta koskevat allekirjoitukset luovutetaan eduskunnalle huhtikuussa 2000, joten allekirjoituskampanjan määräaika on pidennetty **1.3.2000 saakka**. Siis kaikki vähintään 15-vuotiaat ulkosuomalaiset ja myös ei-suomalaiset perheenjäsenet, jotka eivät vielä ole allekirjoittaneet lomaketta, voivat tehdä sen edelleenkin Suomen Merimieskirkolla, 's-Gravendijkwal 64, Rotterdam. Allekirjoituslomake on julkaistu myös Suomen Sillan numerossa 6/99. Lomakkeen voi tilata myös allekirjoittaneelta tai internetistä ulkosuomalaisparlamentin kotisivulta **www.uparlamentti.org**. Vuoden 1999 loppuun mennessä Suomi-Seuralle on lähetetty yli 12.000 allekirjoitusta eri puolilta maailmaa.

Ulkosuomalaisnuori! vietä erilainen kesäloma suomessa!

Suomi-Seura järjestää tänäkin vuonna ulkosuomalaisnuorille tarkoitettua kolmiviikkoinen suomen kielen ja suomalaisen kulttuurin seminaarin Suomessa. Ohjelma sisältää suomen kielen opiskelua, luentoja, vierailuja kulttuurikohteisiin sekä erilaisia vapaa-ajan toimintoja.

Kurssikielet: englanti ja osittain suomi, mutta suomen kielen taito ei ole välttämätön

Aika: 17.7.-4.8.2000

Paikka: Kiljava, Nurmijärvi (48 km Helsingistä pohjoiseen)

Hakulomakkeita saa allekirjoittaneelta. Hakuaika päättyy 1.4.2000.

SUOMI-SEURA/Maire Muller-Rönkkö

Noorderdreef 196

2152 AC NIEUW-VENNEP

Puh. 0252 673444

Fax 0252 620483

E-mail: speco.muller@wxs.nl

Nieuws van Suomi-Seura:

Finse artsen in de wereld

Finland Society heeft in het nummer 5/99 van Finland Bridge (Suomen Silta) een lijst gepubliceerd van de overal ter wereld werkzame Finse artsen, van de Arabische Emiraten tot aan Pakistan. Afgaande op deze lijst waren er geen Finse artsen in Nederland actief (in België twee). De gegevens waren afkomstig van de Finse Artsenvereniging (Suomen Lääkäriliitto). Aangezien de in Nederland werkende Finse artsen waarschijnlijk niet geregistreerd staan bij deze vereniging, doet Finland Society vriendelijk een beroep op deze artsen hun adres door te geven aan: *Suomi-Seura ry, Mariankatu 8 b C 15, 00170 Helsinki, fax 00 358 9 68412140, e-mail: suomis@suomi-seura.fi*, of contact op te nemen met ondergetekende. Uiteraard is het zich bekend maken een volkomen vrije keus. De volgende gegevens zijn nodig: vakgebied en specialisatie, adres van de praktijk (of een ander adres), telefoon- en faxnummer, e-mail adres en de gebruikte talen.

Handtekeningactie voor de dubbele nationaliteit voor de expatriate Finnen verlengd

Het Ministerie van Binnenlandse zaken van Finland is momenteel bezig met het herzien van de wetgeving m.b.t. de nationaliteit. De parlementaire behandeling van deze wetswijzigingen vindt in het najaar van 2000 plaats. De handtekeningen voor de dubbele nationaliteit voor de expatriate Finnen zullen in april a.s. overhandigd worden aan het Parlement. De actie wordt daarom verlengd tot **1 maart 2000**. Alle expatriate Finnen van 15 jaar en ouder en ook hun niet-Finse familieleden, die nog niet getekend hebben, krijgen daardoor alsnog de gelegenheid dit te doen bij de Finse Zeemanskerk, 's-Gravendijkwal 64, Rotterdam. Het handtekeningformulier is ook in het nummer 6/99 van Finland Bridge gepubliceerd. Ook is het mogelijk het formulier bij ondergetekende te bestellen, of uit te printen uit de internet-website **www.uparlamentti.org**. Eind 1999 waren er reeds ruim 12.000 handtekeningen overal in de wereld verzameld.

Voor jongeren van Finse afkomst: breng je vakantie in Finland anders door!

Finland Society organiseert ook dit jaar voor jongeren van Finse afkomst een drie-weekse seminar in Finland voor de Finse taal en cultuur. Het programma omvat Finse lessen, lezingen, bezoeken aan culturele bestemmingen en vrijetijdsactiviteiten.

Voertaal: Engels, en gedeeltelijk Fins, maar kennis van Fins is niet noodzakelijk

Tijdstip: 17.7.-4.8.2000

Plaats: Kiljava, Nurmijärvi (48 km ten noorden van Helsinki)

Inschrijfformulier verkrijgbaar bij ondergetekende. Inschrijven mogelijk tot 1.4.2000.

SUOMI-SEURA/Maire Muller-Rönkkö

Noorderdreef 196

2152 AC NIEUW-VENNEP

Tel. 0252 673444

Fax: 0252 620483

e-mail: speco.muller@wxs.nl

Van de ledenadministratie / penningmeester

Onlangs heeft de vereniging een nieuw ledenadministratieprogramma in gebruik genomen. Dit houdt onder meer in dat alle leden voor een deel opnieuw moeten worden ingevoerd. Het gevolg hiervan is dat de accept giro's voor de contributie van 2000 in ieder geval niet voor februari verstuurd zullen worden.

Tevens maken wij u attent op het feit dat nog niet alle betalingen over 1999 door ons zijn ontvangen. Wij zullen deze leden in februari nog één keer een herinnering sturen.

Harmen Strikwerda

Jäsenkirjanpito/rahastonhoitajalta

Yhdistys on ottanut äskettäin käyttöön uuden jäsenkirjanpito-ohjelman. Tämä tarkoittaa mm. sitä, että kaikki jäsenet on kirjattava uudelleen tietokoneelle. Tämän seurauksena vuotta 2000 koskevat pankkisiirtolomakkeet postitetaan aikaisintaan helmikuussa.

Lisäksi huomautamme, ettemme ole vielä saaneet kaikkia vuoden 1999 maksuja. Lähetämme vielä kerran muistutuslaskun helmikuussa.

Harmen Strikwerda

Uusi opiskelija- ja au-pair -jäsenmaksu

Yhdistyksen johtokunta päätti viime kokouksessa ottaa käyttöön erityisen jäsenmaksun opiskelijoille ja au-paireille. Jäsenmaksun suuruus kaudelle 2000/2001 on f 25,-. Kausi alkaa 1.8. ja päättyy 31.7. (kaksi lukukautta). Jäsenyys tulee voimaan heti maksun saatuaamme. On itsestään selvää, että opiskelijoiden ja au-pairien tulee pystyä todistamaan 'statuksensa'.

'Finse vrouwen' Mannendag ("Suomalaisen naisen miehen paiva") op 18 Maart.

Verzamelen bij Fins Cultureel Centrum in Antwerpen om ong. 4 uur. Ook zin om eens met lotgenoten de bijzondere kenmerken van een Finse eega te vieren, bel R. Sandbergen 070-3525122 of mail rsandbergen@hotmail.com!

Meer informatie binnenkort op de VNF-homepage.

Tärkeitä osoitteita - Belangrijke adressen

Alankomaissa:

Suomen Suurlähetystö
Groot Hertoginnelaan 16,
2517 EG Den Haag
Puh. 070 - 346 97 54

Suomen Merimieskirkko <http://www1.tip.nl/users/t443109/>
's-Gravendijkwal 64,
3014 EG Rotterdam
Puh. 010 - 436 61 64

Matkailun Edistämiskeskus / Fins Verkeersbureau voor de Benelux
<http://www.mek.fi/nl>
Johannes Vermeersplein 5,
1017 DV Amsterdam.
Puh. 020 - 671 98 76.

Suomi-Seura ry <http://www.suomi-seura.fi/>
Secretariaat: Mevrouw M. Muller (speco.muller@wxs.nl)
Noorderdreef 196, 2152 AC Nieuw-Vennep
Puh.: 0252 673444, Fax : 0252 620483

Suomessa:

Alankomaiden suurlähetystö
Eteläesplanadi 24 A, PL 886 – 00101 HKI
00130 Helsinki
Puh.: +358 (0) 9 661737, Fax.: + 358 (0) 9 654734

Suomalais-hollantilainen yhdistys r.y.
Puheenjohtaja dos. Laura Kolbe,
Meritullinkatu 20 A 6, 00170 Helsinki,
puh. +358-9-1355521
Sihteeri Claire von Frenckel,
puh. +358-9-593336

Nederlandse Vereniging in Finland
<http://www.lingsoft.fi/~oudman/nl/ng.html>
Secretariaat: H. Maat
Naalinkatu 2, 05460 Hyvinkää

Suomalainen Lauantaikoulu

Paikka:
Merimieskirkko,
's-Gravendijksewal 64,
Rotterdam

Tiedustelut: Sinikka Holm - Autere
Oude Rijksweg 54-56
4411 SG Rilland
Tel. 0113 - 556011
e-mail: j.holm@hetnet.nl

Colofon

De Vereniging Nederland-Finland werd opgericht in het jaar 1923. Aviisi is het officiële kontaktorgaan van de vereniging en verschijnt halverwege de oneven maanden, behalve in de maand juli. Leden van de vereniging ontvangen Aviisi gratis. Naast het verenigingblad beschikt de vereniging ook over een eigen homepage met actuele informatie omtrent evenementen, een agenda van Finse activiteiten, algemene informatie, een online versie van Aviisi etc.

Ledenadministratie, advertenties & secretariaat H. van Blijswijk-Aalto-Setälä (vnf@xs4all.nl)
Paulaland 11
2591 JC Den Haag
Tel.: 070 – 3855669

Homepage VNF <http://www.xs4all.nl/~vnf/>

Redactie & opmaak: Hugo Benne (h.benne@library.uu.nl)
Tel.: 030 – 6065344

Eindredactie: Auli Snickers-Malinen (fred.snickers@wxs.nl)
Pelikaanhof 50, 2264 JJ Leidschendam
Tel.: 070 – 3279822
Arnold Pieterse (arnoldp@support.nl)
Wilsonstraat 83, 2131 PM Hoofddorp
Tel.: 023 – 5617483

Illustraties: René Souweine
Eindverantwoording: Het bestuur
Drukwerk: Drukkerij CombiWerk, Delft
Oplage: 850
Jaargang: 9 (2000)
Nummer: 1
ISSN: 1566-8452

Het bestuur van de Vereniging Nederland-Finland :

Voorzitter: Irma Schoemakers-Salkinoja (070 – 3467362)
Vice-voorzitter: Yvonne Souweine-Daman (0299 – 432450)
Penningmeester: Harmen Strikwerda (033 – 4321324)
Secretaris: Marja Straver-Nevalainen
Leden: Eeva Nummisto, Auli Snickers-Malinen,
Arnold Pieterse

Kopij voor Aviisi 2000/2 dient uiterlijk op 25 februari 2000 in het bezit van het secretariaat te zijn. Het kan worden aangeleverd in één van de volgende bestandsformaten: ASCII-tekst, Wordperfect, MS-Word of RTF, op diskette of per e-mail: vnf@xs4all.nl